

Učitelj i iskušenje (Mt 22,15-22)

Da bismo se mogli kvalitetno suočiti s nekim novim životnim izazovom, s nekom novom životnom situacijom, potrebno nam je barem osnovno prethodno iskustvo i znanje o tome. Gospodin Isus u današnjem nam se evanđelju objavljuje kao učitelj u osjetljivim pitanjima. Uvijek postoje nezgodne situacije, ona osjetljiva i neugodna pitanja na koja nailazimo u društvu u kojem živimo i djelujemo.

U takvoj se zgodi našao i naš Gospodin. Odvažimo se ove nedjelje dublje ući u dijalog između farizejsko-herodovskog tabora i Isusa. Gospodinu postavljaju vrlo neugodno pitanje: "Je li dopušteno dati porez caru ili nije?" Zapravo je riječ o tipičnom iskušenju. On to prepoznaje i uzvraća im protupitanjem: "Zašto me iskušavate, licemjeri?" Isus dobro zna zašto mu je postavljeno to pitanje: oba bi moguća odgovora išla na ruku pokvarenoj udruženoj vjersko-političkoj eliti. Oba se odgovora mogu dobro iskoristiti protiv njega. Doveden je u zamku. I kako on odgovara? Što poduzima? Kako se brani?

Počinje velika lekcija učitelja Isusa: "Pokažite mi porezni novac!" Iza ovog se njegova zahtjeva skriva neizmjerena božanska mudrost utjelovljene Riječi. Isus ne odgovara izravno na provokaciju i iskušenje već okreće stvari i postavlja protupitanje. Isus se ne da "navući na tanak led". Ne ulazi u područje napasti. Ne dopušta napasti da se hrani isprikama i objašnjenjima.

Ovo Isusovo postupanje svima nam je primjer za ponašanje u različitim životnim iskušenjima i napastima. Isus nam ovdje svojim vlastitim primjerom pokazuje jedini put izlaska iz neugodne stupice koju nam Zli postavlja. Napast se ne pobjeđuje dijalogom već hitrim izlaskom s njezina područja. Imamo ovdje vrlo važno pravilo duhovnog života. Pravilo koje je postavio sam Gospodin Isus, a koje su potvrdili mnogi sveci i učitelji duhovnosti. Kada dođe napast potrebno je odmah pobjeći od nje predajući se u Božje ruke svjesnim činom kreposti. Kada bivamo kušani na području oholosti i taštine, kad nam se netko ulaguje tako da nas "uzdiže u nebesa", a mi znademo istinu o sebi, potrebno je odmah prisjetiti se svojih slabosti i nedostataka. U protivnom će nas obuzeti oholost, početak ćemo se osjećati kao da smo stvarno bolji od drugih. Ako upadamo u napast bluda i nečistoće (pornografija, predbračne intimnosti...) izlaz je jedino u kreposti čistoće i svijesti o Božjoj prisutnosti, bježeći time i odbacujući odmah poticaj ili mjesto napasti. Kada bivamo kušani na području molitvenog života, kada nas uhvati mlakost i bezvoljnost za sveto, nećemo si pomoći opravdavanjem da smo danas zauzeti, da ćemo sutra više moliti. Potrebno je odmah otvoriti svoje srce Gospodinu i to jednostavno izreći izravno njemu, biti s njime u osobnom razgovoru – ma koliko nam to tada bilo teško.

Napast ima svoja pravila i svoje ubojite mehanizme s kojima se nije dobro poigravati. Ne smijemo dopustiti da nas napast zaokupi. Iskušenja se pobjeđuju činima vjere, nade i ljubavi. To je jednostavno tako. Što prije naučimo ovu Isusovu lekciju i počnemo je primjenjivati u svojim svakodnevnim susretima s napastima najrazličitijih oblika – to ćemo biti sretniji i svetiji. Vidjevši našu poniznost i predanje njemu, Bog će nas osloboditi udaljivši od nas grešnu prigodu. U Isusovim riječima: "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje" možemo iščitati kršćanski odgovor za napast i za napasnika. Car predstavlja svijet i njegov sjaj i njemu pripada ono što nam napast nudi. I to mu treba dati. Ili bolje rečeno, treba mu ostaviti ono što je njegovo. Bogu dajemo svoju slobodu, svoju želju da ga ne vrijeđamo, svoje povjerenje da ćemo zadobiti blago nepokvarljivo upravo odbijajući primamljivosti svijeta.

Zahvalimo Gospodinu na ovom dragocjenom praktičnom primjeru koji nam je Isus ostavio i koji nam pomaže u suočavanju sa Zlim. Zamolimo Gospu i sv. Josipa da budu uvijek uz nas u trenucima iskušenja da bismo se zajedno s njima radovali pobjedi.

Vlč. Borna Puškarić
16.10.2011.